

WYPŁYŃ NA GŁĘBIĘ

Gazetka parafii św. Franciszka z Asyżu

ul. Fr. Ryxa 35, 05-505 Prażmów, tel 227270595; parafia.prazmow.pl

Nr konta 87 8002 0004 0037 1953 2026 0001

1 NIEDZIELA ADWENTU (rok „A”) 27 listopada 257'16

LITURGIA SŁOWA

Czyt. I: Iz 2,1-5* Ps 122 * Czytanie II: Rz 13,11-14.

Ewangelia: Mt 24, 37-44

Jezus powiedział do swoich uczniów: A jak było za dni Noego, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego. Albowiem jak w czasie przed potopem jedli i pili, żenili się i za męż wydawały aż do dnia, kiedy Noe wszedł do arki, i nie spostrzegli się, aż przyszedł potop i pochłonął wszystkich, tak również będzie z przyjściem Syna Człowieczego. Wtedy dwóch będzie w polu: jeden będzie wzięty, drugi zostawiony. Dwie będą mlec na żarnach: jedna będzie wzięta, druga zostawiona. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie. A to rozumiejcie: Gdyby gospodarz wiedział, o której porze nocy złodziej ma przyjść, na pewno by czuwał i nie pozwoliłby włamać się do swego domu. Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo w chwili, której się nie domyślicie, Syn Człowieczy przyjdzie.

Oto słowo Pańskie

BĄDŹCIE GOTOWI

Na progu adwentu, słyszymy ewangeliczne wezwanie Pana Jezusa, abyśmy byli czujni i przygotowani. Jako wzór takiej postawy przywołuje Zbawiciel świata historię Noego. Mąż sprawiedliwy usłyszał słowo miłosiernego Boga, aby przygotować się na czas potopu. Rozpoczął wraz ze swymi najbliższymi budowę arki ocalenia. Ta dziwna konstrukcja powstawała na terenie, gdzie nie było żadnego dużego zbiornika wody. Zapewne Noe musiał być wśród zepsutej

społeczności mieszkańców rodzimej krainy powodem drwin i rosnącej agresji. Drewniana konstrukcja, która podczas pogody nie była do niczego przydatna, w czasie potopu stała się miejscem schronienia i ocalenia. Arka, którą budował Noe ze swymi najbliższymi, była najpierw znakiem posłuszeństwa woli Bożej. Sprawiedliwy Noe zaufał sprawiedliwemu i miłosiernemu Bogu, który za dobro wynagradza a za zło karze. Zaangażował swoje siły fizyczne i dobra materialne

w realizację nakazu Pańskiego. Powstająca dzień po dniu budowla z drewna była również znakiem nadziei. Ojcowie Kościoła widzą w drewnie arki, które wybawiło sprawiedliwych od śmierci potopu zapowiedź Krzyża – drzewa ocalenia i zbawienia rodzaju ludzkiego. Czuwanie, do którego wzywa nas dzisiaj Chrystus Pan, jest nieustającym zaproszeniem, by trzymać się Krzyża, by trwać w wierze, by żyć nadzieją. Tylko wtedy będziemy chodzić w świetle Bożej miłości i prawdy.

W Adwencie wpatrujemy się w Matkę Najświętszą, która jest dla nas Mistrzynią w szkole czuwania. Tak pisał niegdyś św. Augustyn: „Kiedy Pan otoczony rzeszą ludzi przechodził czyniąc niezwykle cuda, pewna niewiasta wykrzyknęła: „Szczęśliwe, błogosławione łono, które Cię nosiło”. Pan zaś pouczając, aby nikt nie upatrywał szczęścia w ciele, cóż wtedy odpowiedział? „Raczej ci są błogosławieni, którzy słuchają słowa Bożego i strzegą go”. A zatem Maryja jest błogosławiona, ponieważ słuchała słowa Bożego i strzegła go. Bardziej strzegła prawdy w sercu niż ciała w łonie. Chrystus jest Prawdą, Chrystus jest Ciałem. Chrystus Prawda jest w sercu Maryi, Chrystus Ciało jest w Jej łonie. Być w sercu, znaczy więcej niż być w łonie.

Maryja jest święta, jest błogosławiona. Ale Kościół bardziej. Dlaczego? Bo Maryja jest częścią Kościoła, jest członkiem świętym, najwspanialszym, najwznioślejszym, ale jednak członkiem całego Ciała. Jeśli zaś częścią całego ciała, to oczywiście czymś więcej jest całe ciało niż jego część. Pan jest Głową, cały zaś Chrystus, to zarazem Głowa i Ciało. Krótko mówiąc: Mamy Bożą Głowę, mamy Boga jako Głowę”. (Godz. Czyt. 22.XI) Nasze osobiste czuwanie adwentowe wpisuje się w drogę całego Kościoła - Mistycznego Ciała Chrystusa.

Adwentowa Eucharystia, sprawowana o świcie, czyli Roraty, staje się szczególnym znakiem otwarcia na przychodzącego Pana, który jest Światłością świata. Wezwanie do nawrócenia i pracy nad sobą ukazał św. Paweł w czytany dzisiaj fragmencie listu do Rzymian, Warto przypomnieć, że słowa te stały się dla św. Augustyna źródłem miłosierdzia. Przeczytał je, gdy jeszcze nie był ochrzczony i żył w mroku grzechu. Pod wpływem tych słów zaczął nowe życie. Tak komentuje słowa św. Pawła św. Jan Paweł II: „Zjawiska, które towarzyszą budzeniu się dnia, św. Paweł przenosi na teren duchowy. Píše: „Noc się posunęła, a przybliżył się dzień. Odrzućmy więc uczynki ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła!” (Rz 13,12). Nazwawszy zaś po imieniu owe uczynki ciemności, Apostoł wskazuje na to, co znaczy „zbroja światła”. „Przyobleczcie się w zbroję światła”, to znaczy „przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa” (Rz 13,14). Niech On się stanie miarą waszego życia i postępowania, abyście w Nim mogli się stawać nowym stworzeniem. Tak odnowieni, będziecie mogli odnawiać świat w Chrystusie, mocą posłannictwa, które zaszczepił w was już sakrament Chrztu”. (Jan Paweł II, Homilie, Kraków 2006, 9).

Dlatego Kościół modli się dzisiaj na progu Adwentu: **„Wszchemogący Boże, spraw, abyśmy przez dobre uczynki przygotowali się na spotkanie przychodzącego Chrystusa, a w dniu sądu, zaliczeni do Jego wybranych, mogli osiąść Królestwo niebieskie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków”**.

x. Proboszcz

O ADWENCIE – ks. Jan Twardowski

Niebiosa spuście rosę, niech się otworzy ziemia, niech zrodzi Zbawiciela - słowa, jakie śpiewamy w czasie Adwentu na roratach.

Niebiosa, bardzo stary wyraz w naszym języku. Niebo to słowo znacznie młodsze. W dawnych katechizmach czytamy: „Ojciec nasz, który jesteś w niebiesiach, święć się Imię Twoje”. Niebo uważano za zasłonę, która okrywa Pana Boga.

Kto z nas przeżył urok rosy? Mieszczuch jej nie spostrzega, zna ją tylko z podręcznika. Ten, kto żyje na wsi jest blisko natury – tego znaku widzialnego niewidzialnego Pana Boga - wie, jakim cudem jest rosa. Deszcz spada z nieba pochmurnego, ciemnego, zachmurzonego, spada tak, że mży, kapie, puka, stuka, hałasuje. O rosie mówią, że bezszelestnie spada z nieba czystego, pogodnego, uśmiechniętego. W upalny dzień, kiedy w ogrodzie wszystko wydaje się wyschnięte, można zobaczyć na liściach, na trawach jej srebrne perły. Pojawiły się bez mżenia, bez hałasu, bez pukania, jak najciszej i najdyskretniej.

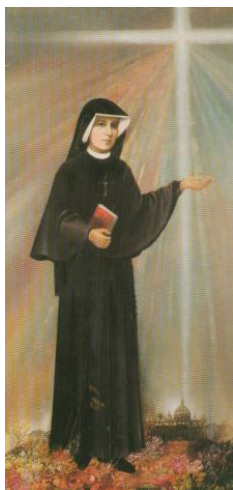
Przypominają się słowa Psalmu 110, zapowiadającego Mesjasza: „Z łona jutrzeńki /jak rosę Cię zrodziłem [...] Tyś Kapłanem na wieki / na wzór Melchizedeka" (Ps 110,3.4). Dla ludzi pustyni, ziem bezwodnych, spalonych ogniem słońca, rosa była dobrodziejstwem, znakiem Opatrzności Bożej. Rosa była na pustyniach tak czytelnym znakiem Opatrzności, że przewidywany w Starym Testamencie Meszjasz został do niej porównany.

PRZYKAZANIA KOŚCIELNE

1. W niedziele i święta nakazane uczestniczyć we Mszy świętej i powstrzymać się od prac niekoniecznych.
2. Przynajmniej raz w roku przystąpić do sakramentu pokuty.
3. Przynajmniej raz w roku w okresie wielkanocnym, przyjąć komunię świętą.
4. Zachowywać nakazane posty i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, a w okresach pokuty powstrzymać się od udziału w zabawach.
5. Troszczyć się o potrzeby wspólnoty Kościoła.

Z DZIENNICZKA ŚW. FAUSTYNY 853

Od samego rana czułam bliskość Matki Najświętszej. W czasie mszy św. ujrzałam Ją tak śliczną i piękną, że nie mam słów, abym mogła choć cząstkę tej piękności wypowiedzieć. Cała była biała, przepasana szarfą niebieską, płaszcz też niebieski, korona na głowie, z całej postaci bił blask niepojęty. — Jestem Królową nieba i ziemi, ale szczególnie Matką waszą. — Przytuliła mnie do serca swego i rzekła: Ja zawsze współczuję z tobą. — Odczułam moc nieskalanego Jej Serca, która się udzieliła duszy mojej. Teraz rozumiem, dlaczego od dwóch miesięcy przygotowywałam się do niego i z takim utęsknieniem wyglądałam święta tego. Od dziś staram się o jak największą czystość duszy, aby promienie łaski Bożej odbijały się w całej jasności. Pragnę być kryształem, aby w oczach

Jego znaleźć upodobanie.

RORATY

7 rano

PRZYJDŹ!!!

O G Ł O S Z E N I A

- ❖ Rozpoczęliśmy **ADWENT** - święty czas oczekiwania i przygotowania na przyjście Pana Jezusa. Szczególnym znakiem adwentowej czujności są **Msze św. Roratnie** odprawiane w naszym kościele w dni powszednie o godz. 7⁰⁰. Zapraszamy wszystkich, a szczególnie dzieci i młodzież do licznego udziału w roratach. Przynosimy ze sobą świece, które zapalać będziemy od świcy roratniej symbolizującej czuwanie Najświętszej Maryi Panny.
- ❖ Za tydzień **święcenie opłatków** na każdej Mszy św.
- ❖ Trzydniowe **rekolekcje** rozpoczniemy za tydzień na każdej Mszy św.
- ❖ W tym tygodniu pierwszy czwartek i pierwszy piątek miesiąca. W piątek adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 15 i możliwość spowiedzi. Msza wieczorna o godz. 17⁰⁰. W sobotę różaniec wynagradzający po Mszy wieczornej.
- ❖ Sprzątanie kościoła w piątek po Mszy wieczornej.
- ❖ Intencja dla Koła św. Faustyny: *W int. rekolekcji io dobrego przeżycia adwentu.*
- ❖ Z naszej wspólnoty parafialnej odeszli do Pana: **Ś.P. Mateusz SOBORZYŃSKI (l. 20)**, pogrzeb odbył się w czwartek i **Ś.P. Jadwiga KACZYŃSKA (l. 80)** z Woli Żyrowskiej. Pogrzeb odbędzie się we wtorek o godz. 12.00